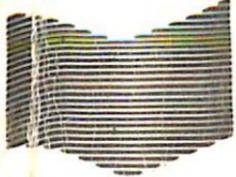

DIDEN VERA

8541
LIP

Natashia Lakó NATYRE E QETE Poezi

814-1
LIP

Natasha
Lako

Republikos
SENAT ALBANI

PUBLIK
PERSONAL TRIMEN

Natyrë e qetë

POEZI

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

E VERTETA (IME)

*Po të mos ishte pisha me gjelbërim të përjet-
shëm që nxjerr rrëshirën
si lot të pastër fëmije dhe plaku,
po të mos e mblidhët përditë në një kovë të
një njeri i thjeshtë që të gjithë ia kuptojnë
vjetër
një njeri i thjeshtë që të gjithë ia kuptojnë
ëndrrën e vet,
po të mos kthehet ky lot në goma makine
që lëvizin gjithmonë,
s'do të isha poete.*

*Po të mos ishte zogu që fluturon në hapësirë
e të mos ulej pastaj në një fije bari,
po të mos e kosiste atë bar, ku asgjë s'do të
çlodhej më kurrë!
një vajzë që pret të fluturojë në një ëndërr
tjetër njeriu,
po të mos binte të hapej ëndrra e saj tek unë,
s'do të shkruaja.*

Po të mos ishte një njeri që kërkon gjithmonë gjysmerrësirë, që askush mos t'ia deshifrojë sytë, zemrën, veshjen, qeshjen porsi unë e kot pret që ëndrra e tij të mbijë, po të mos kisha lindur në vend të dëshirave të tij unë, s'do të isha kaq e mirë.

UNE

Pak filozofi,
pak dashuri,
kafe me pak,
pak vonesë në park.

Ose tepër filozofi,
ose tepër dashuri,
ose sheqer më tepër në kafen me pak,
më tepër (do të thotë) të humbasësh në
park.

Më mirë pak filozofi,
më mirë pak dashuri,
më mirë kafe me pak,
dhe pak vonesë, (nga që s'mund të
humbasësh) në park.

Më mirë një gënjeshtër më pak.

Gruaja
E PARA

Të gjitha... e para i ndjeu gruaja,
Gruaja harmonikja, shenjë e gjithësisë,

Corapet që grisen dhe që duhen paguar,
Të gjitha...
dhe fikjen e dashurisë

Të gjithë... e para i ndjeu gruaja.
Si njeri shpendëror, brenda çdo çasti solemn,

Kur toka në thellësi rënkon.
Çdo shpend ngrihet në qiell.

1987

3831

VATHËT E RINJ

As flori, as të larë me argjend,
po prej bririt të drerit vrarë
në gjueti të ndaluar.

Gjahtarit i bënë procesverbal,
i morën çiften, ia varën në klubin e
gjuetisë.

Merceologët u ulën të caktojnë çmimin
e bririt copë-copë.

Ti qesh dhe vathët dridhen, kur kalon
në pyllin e dashurisë.

1987

✓
PRITJA

X Jam ulur në një qoshe të dashurisë
ku bie shi papushim. X

Asnjëherë nuk të thashë, i dashur,
asnijëherë nuk të thashë, të dua.

Jam ulur në një qoshe të dashurisë
dhe të pres.

KOHA JONË HOMERIKE

Koha jonë homerike
prish njëra pas tjetrës gjithë fjalët e
panevojshme,
fjalët e krimbura nga pas' mbin fruti prej
farës.

Vjen gjithnjë koha e Homerit,
mbin fati i tij i madh.

Koha jonë homerike
prish njëra pas tjetrës studiot e poetëve,
makinat e shkrimit, sekretaritë, surin magjik.
Vjen gjithnjë koha e Homerit,
mbin syri i tij i gjallë.

Koha jonë homerike
poetët i kthen në endacakë të jetës,
për të treguar ato që nuk harrohen kurre
se njeriu ka nevojë ta takojë njeriun përballë.
Lind gjithnjë koha e Homerit,
mbin pastaj fjala.

1989

23 16 38/16 16 23

39

9

NE NJË AEROPORT TË PAEMËR

*Kemi hyrë në vorbullën e Europës,
ne të dyja nga rruga «Perlat Rexhepi».*

*Kemi hyrë në vorbullën e Europës,
Perlat Rexhepi u vra në Shkodër.*

*Kemi hyrë në vorbullën e Europës,
ne të dyja nga Korça jemi.*

*Kemi hyrë në vorbullën e Europës,
para nesh Korça ka hyrë
e para Korçë, ndoshta Shkodra.*

*Ato të dyja aëndroinë në bregun e tyre,
Perlat Rexheni i vrarë doli të rrijë,
në rrugicën më të bukur të botës.*

*Prej rrugicës më të bukur të botës jemi nisur,
kemi hyrë në vorbullën e Europës.*